

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 12.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9760** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 АПК.

Производството е образувано по жалба от П. И. С., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. срещу Заповед № 513з-5583/29.07.2019 г. на директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4 ЗМВР.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, изразяваща се в съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че проверката е извършена непълно и не са изяснени всички обстоятелства по случая. Издадена е в противоречие с чл. 195, ал.1 ЗМВР, както и жалбоподателят не е запознат с разпоредбите, които органа твърди да са нарушени. Също така, в заповедта не е посочена дирекцията, на която е директор ДНО, което нарушава правото на защита на жалбоподателя. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта.

В представени по делото писмени бележки развива съображенията си за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочва, че жалбоподателят е дал сведение във връзка с извършваната проверка, което е прието. След приключване на проучването, на жалбоподателя е връчена покана за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни сведения и възражения, но липсва отбелязване, че органа е приел сведението от жалбоподателя. Счита, че с това, органът не е събрал и

оценил всички доказателства, вкл. и събраните от другите проверки, а именно от проверката от инспектората към МВР. Липсва също така доказателство за запознаване на жалбоподателя с Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШС на Р.Б., издадена от министъра на вътрешните работи. Счита, че е допуснато нарушение на правилата, тъй като на жалбоподателя не са връчени никакви доказателства, с които да се запознае, с което е нарушено правото му на защита. Посочва, че на жалбоподателя не му е връчвана обобщената справка за запознаване, като това се установява от липсата на дата и подпис на жалбоподателя. Счита заповедта за немотивирана, тъй като органът не е обсъдил кадровото досие на служителя, тежестта на нарушението, наличието на вредни последици. Заповедта е издадена в нарушение на материалния закон. Също така не са спазени задължителните изисквания на чл. 210, ал.1 ЗМВР, тъй като не е посочено мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и в какво се изразява превишаване на правомощията. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноски. Ответникът по жалбата - директора на СДВР, е представил административната преписка по издаване на оспорената заповед.

В съдебното заседание се представлява от юк Г., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на заповедта.

В представени писмени бележки излага съображения за законосъобразност на заповедта, като посочва, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, със съдържание съответстващо на изискванията на закона. В дисциплинарното производство е установена фактическа обстановка, която е отразена в заповедта. Посочено в акта е, че на 08.09.2018 г., жалбоподателят е превишил правомощията си като потребител на АИС/АИФ на МВР. В резултат на извършената справка в информационните масиви на МВР за лицето Й. е обработил лични данни. Това не е изпълнение на основните му функции по длъжностна характеристика. Като извършеното е в следствие на проведен разговор с друг служител при ответника. Дисциплинарното производство е проведено законосъобразно, като е спазена процедурата. Заповедта е издадена в двумесечен срок и при съответствие с материалните правила. Моли за отхвърляне на жалбата. Моли за присъждане на разноски.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят П. И. С., с ЕГН [ЕГН] работи на длъжността младши оперативен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 04 РУ, СДВР, като в системата на МВР е назначен през 2003 г.

Видно от справка за награди и наложени дисциплинарни наказания, представена по делото, жалбоподателят С. е награждаван осем пъти, за периода от 2003 г. до настоящия момент. На жалбоподателя са налагани три дисциплинарни наказания в същия период.

Съгласно протокол, рег. № 228р-21524/02.12.2016 г., жалбоподателят С. е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, както и с редица подзаконовни нормативни актове и заповеди. В протокола, не е отразена Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШС на Р.Б.

Видно от удостоверение рег. № 513р-67735/21.08.2019 г., Г. И. Х. е назначен на длъжност директор на СДВР, със заповед на министъра на вътрешните работи от 20.12.2018 г.

По разпореждане на министъра на вътрешните работи, от служители в дирекция Инспекторат, при МВР, е извършена проверка, във връзка с изнесени данни за разкрита служебна информация пред Ц. Й., регистриран като обект на „дискретно наблюдение“, както и за евентуален нерегламентиран достъп до информационните масиви на МВР от служители на 04 РУ-СДВР.

В хода на проверката са извършени редица процесуални действия, като са събрани писмени доказателства и са изискани сведения от жалбоподателя и други служители. Жалбоподателят е предоставил писмени сведения по случая.

Резултатът от проверката е обективизиран в доклад № 4575р-398/31.01.2019 г. по описа на Дирекция Инспекторат, към МВР, в който е отразено, че С., помолен от колегата си А., е извършил справка в информационните масиви на МВР за лицето Ц. Й., братовчед на А., за удовлетворяване на неин частен интерес. От извършената справка по ЕГН и три имена, С. установил, че лицето Й. е обект на „дискретно наблюдение“. Информацията предоставил на А.. А. пък предоставила посочената информация на братовчед си Й., който заявил това при спиране на АМ Т. за проверка от служители на ОДМВР-С.. При проверката е установено точно от кой компютър и съответно от кой служител с достъп е извършена справката. Изводът, направен в доклада е, че с това си действие С. е извършил справката в системата, до която има достъп по силата на специфичната си длъжностна характеристика, в нарушение на чл. 92, ал.2 от Организационно-технологичните правила за работа на автоматизирана информационна система за издирвателна дейност в МВР, утвърдени със заповеди и в нарушение на чл. 11, ал.2 от Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШС на Р.Б. С доклада е направено предложение да бъде извършена дисциплинарна проверка по отношение действията на С..

Със Заповед № 513з-2748/03.04.2019 г. на директора на СДВР е разпоредено извършването на проверка, във връзка с изнесени данни за извършени от служители при ответника неправомерни действия, отразени в доклад № 4575р-398/31.01.2019 г. по описа на Дирекция Инспекторат, към МВР. Възложено на поименно определена комисия е да установи налице ли е нарушение на служебната дисциплина от страна на служители на 04 РУ СДВР, в това число и жалбоподателят С..

Заповедта е връчена на жалбоподателя срещу подпис, на 03.04.2019 г.

В хода на извършване на проверката са събрани писмени доказателства и сведения от служители на МВР, както и от лицето Ц. Й.. Изискан е отново журнала от АИС ИД-Н.ШИС, от който се установява, че действително С. е извършил справка в системата на 08.09.2018 г., в 11.47 ч. за лицето с ЕГН [ЕГН].

На жалбоподателя е връчена покана, рег. № УРИ227р-6885/12.04.2019 г., за даване на писмени обяснения за допуснати от С. дисциплинарни нарушения, а именно посочено е, че следва да даде обяснения за това, че на 08.09.2018 г. е извършил автоматична проверка в АИС-ИД-Н.ШИС на българския гражданин Ц. Й. от [населено място], на работното си място – ОДЧ, на 04 РУ СДВР, като потребител на АИС/АИФ на МВР, като при изпълнението на тази проверка е придобил информация за национален сигнал по смисъла на чл. 4, ал.1, т.7 Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШС на Р.Б., която информация е предоставена на друг служител при ответника Е. А., в нарушение на чл. 22, ал.2 ЗМВР. Поканата е връчена

на жалбоподателя на 15.04.2019 г.

С. е дал писмени обяснения с рег. № 31851/16.04.2019 г., в които е посочил, че на 08.09.2018 г. получил обаждане от Е. А., негова колежка, която го помолила да извърши проверка в системата за неин братовчед. Извършил проверката, от която установил, че лицето Ц. Й. е „ЛПИ“, качен от гранична полиция. Извършената проверка не е записал в книгата за проверки.

Върху сведението е поставена резолюция „приех обясненията“, с подпис на директора на СДВР, от 30.05.2019 г.

Със заповед № 513з-3291/25.04.2019 г., по искане на председателя на назначената за проверката комисия, е удължен срока за извършване на проверката до 04.06.2019 г.

След приключване на проверката, назначената за извършване на проверката комисия, е изготвила справка с рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г. В нея е посочено, че след извършената проверка по случая е установено, че П. С., като служител на 04 РУ, СДВР е допуснал нарушение на служебната дисциплина, като е извършил справка в информационните масиви на МВР – АИС-ИД-Н.ШИС за лицето Ц. Й., за задоволяване на частен интерес, на друг служител на МВР Е. А.. Обработването на тази информация не е в изпълнение на законосъобразни специфични цели, с което е нарушил редица разпоредби на Етичния кодекс за поведението на служителите в МВР. Това действие представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал.2, т.4 ЗМВР. Предложено е на лицето да бъде наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от 1 година. Отразени са подробно датата и обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

С покана рег. № 513р-49380/1/14.06.2019 г. за запознаване със справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, жалбоподателят е поканен да се запознае със справка рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г. от извършената проверка, както и в срок до 24 часа след връчване на поканата да даде допълнителни обяснения или възражения. Посочено е, че ако в указания срок не се яви за запознаване със справката, или не даде обяснения или възражения, това ще бъде считано за отказ по зависещи от вас причини. Поканата е връчена на жалбоподателя на 14.06.2019 г. срещу подпис, като е посочил, че няма какво повече да добави. Ръчно е отразил, че се е запознал със справка рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г., както и че не желае да дава допълнителни възражения.

С протокол рег. № 513р-37727/16.07.2019 г., служител на отдел Човешки ресурси, е констатирал, че поканата за даване на обяснения и получаване на справката, е връчена на С., който не се е възползвал от правото си да даде обяснения.

Със Заповед № 513з-5583/29.07.2019 г. на директора на СДВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца за нарушение на служебната дисциплина, извършено на 08.09.2018 г., в 11,47 ч., чрез компютър ODC-04 RPU-1, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.1, пр.първо и т.4, което се наказва с наказание по чл. 197, ал.1, т.3, вр. чл. 200, ал.1, т.5 и т. 12 ЗМВР. В мотивите на заповедта е изложено, че С., през служебният му компютър е извършил справка за лицето Й. в АИС-ИД, от която справка са визуализирани данни, че Й. е обект на издирване. В тази връзка, допълнително, в същия ден, в 11,48 ч. е извършена справка в поддиректория „Преглед на данни за обект в АИС-ИД“, от която е установено, че лицето е обект на „дискретно наблюдение“. С тези си действия, С. е превишил правомощията си, като е извършил автоматична справка, като е обработвал лични данни на Й., без да е следвало да го прави, тъй като не е било в изпълнение на

законосъобразни специфични цели и възложени му служебни задачи. Извършеното е в частен интерес, след разговор с колега и по нейна молба. Посочено в заповедта е, че действията са в нарушение на чл. 11, ал.2 Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШИС на Р.Б. и на т.70 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Извършеното действие представлява нарушение на чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР.

Заповедта връчена на последния на 05.08.2019 г. срещу подпис.

Жалбата е подадена чрез органа на 14.08.2019 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 513з-5583/29.07.2019 г. на директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, за нарушения на служебните задължения, извършено на 08.09.2018 г. в 11,47 ч.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По съществото ѝ, като прецени съгласно чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона, съдът прие по същество жалбата е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган, директора на СДВР. Съгласно 204, т.3, вр. 197, ал.1, т.3 ЗМВР, наказанията се налагат със заповед на служители на ръководителите на структурите по чл. 37 - за наказанията по чл. 197 ЗМВР. Съгласно чл. 37 ЗМВР областните дирекции на МВР са основни структури. СДВР е с функциите на областна дирекция на МВР за територията на С. град, а директора е ръководител на СДВР. Видно от представеното удостоверение рег. № 513р-67735/21.08.2019 г., Г. И. Х. е назначен на длъжност директор на СДВР, със заповед на министъра на вътрешните работи от 20.12.2018 г. Заповедта е издадена именно от него, поради което е издадена от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В Заповедта е посочен издателя на акта /директора на СДВР/, извършителят /младши оперативен дежурен в група „Оперативна дежурна част“ към 04 РУ, СДВР, П. И. С. /, мястото /работното му място, чрез служебния му компютър ODC-04 RPU-1/, времето

/08.09.2018 г., 11,47 и 11,48 ч./, разпоредбите, които са нарушени / чл.194, ал.2, т.1, пр. първо и т.4 ЗМВР/, доказателствата, въз основа на които това е установено /подробно изброени докладни записки, обяснения, сведения, кадрови справки и др. /, правното основание и наказанието което се налага / чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР, „порицание“ за срок от шест месеца/, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта /компетентния съд, в 14-дневен срок от връчването или по административен ред/. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – превишаване правомощия на служителя, с което е нарушил чл. 11, ал.2 Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШИС на Р.Б. и на т.70 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, изразяващи се в извършване на справка в информационните масиви на МВР за лице, в частен интерес, а не при изпълнение на законово задължение, съдът приема, че дисциплинарно наказващия орган е препратил към справка рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г., с която жалбоподателят е запознат, като така не е нарушено правото му на защита. Отражено е, че заповедта е издадена, след като органа се е запознал със справка, която представлява основанието за търсене на дисциплинарна отговорност. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че съответния акт е мотивиран. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОС на съдиите от Върховния съд се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка. Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може наказаното лице да разбере какво е извършил, с деянието си кои норми е нарушил, както и какво е наложеното му наказание, поради което неоснователни са възраженията на жалбоподателя за немотивираност на процесната заповед.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е бил запознат със справка рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г., тъй като върху същата не е отбелязано запознаването с нея. По делото се съдържат доказателства за запознаване със справка. Представена е поканата рег. № 513р-49380/1/14.06.2019 г. за запознаване със справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, жалбоподателят е поканен да се запознае със справка рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г. от извършената проверка, както и в срок до 24 часа след връчване на поканата да даде допълнителни обяснения или възражения. Поканата е връчена на жалбоподателя на 14.06.2019 г. срещу подпис, като е посочил, че няма какво повече да добави. Ръчно е отразил, че се е запознал със справка рег. № УРИ 227р-9189/30.05.2019 г., както и че не желае да дава допълнителни възражения. Т.е. запознат е с справка, обобщаваща резултатите от проверката, дадена му е възможност за допълнителни възражения, поради което не е нарушено правото му на защита, което би било основание за отмяна на заповедта на процесуално основание.

Неоснователно е и възражението, че заповедта е немотивирана, тъй като в нея не е обсъдено кадровото досие на жалбоподателя, тежестта на нарушението и липсата или наличието на вредни последици. От една страна, в закона е регламентирано съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинарно нарушение, като процесната такава, съдържа разписаното законово съдържанието, както се посочи

по-горе. Т.е., посочените обстоятелства не са законоворегламентирани реквизити на заповедта. От друга страна, кадровото досие на наказаното лице, тежестта на нарушението и липсата или наличието на вредни последици, имат отношение към определяне на срока на наложеното наказание, който в случая е минималния. По тази причина не са необходими мотиви относно срока на наказанието. Наличието на вредни последици от нарушението, не може да мотивира неналагане на наказание, в случай, че нарушението е извършеното и е такова, за което се предвижда наказание порицание.

Правилна е дадената от органа правна квалификация на нарушението, като такова по чл. 194, ал.2, т.1 и т.4 ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, а наказанието е наложено на основание чл. 200, ал.1, т.5, вр. чл. 197, ал.1, т.3 ЗМВР. Извършеното от жалбоподателят нарушение се изразява в превишаване правомощия на служителя, който е извършил справка в информационните масиви на МВР, до които има достъп поради специфичната му длъжностна характеристика, по молба на колега, за задоволяване на неин частен интерес, а не в изпълнение на служебните му задължения. С това си действие е превишил пределите на служебните си задължения, като ги е използвал за лични нужди.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаване на заповедта, ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който започва да тече от момента, в който дисциплинарния орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение, т.е. събрани са всички относими към нарушението доказателства. Това се е случило с представяне на справката от извършената проверка от страна на назначената комисия, на дисциплинарно наказващия орган. Справката е с изходящ номер от 30.05.2019 г., а оспорената заповед е наложена на 29.07.2019 г., което действително е след като е изтекъл двумесечния срок, предвиден в чл. 195, ал.1 ЗМВР, поради което и заповедта е издадена в рамките на двумесечния срок. Съгласно чл. 206, ал.1 ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от данните по преписката, на жалбоподателя е дадена възможност да даде обяснения на два пъти, иден път пред комисията, назначена за извършване на проверката и втори път, пред наказващия орган. Жалбоподателят е дал обяснения първият път, а вторият път, пред ответникът е заявил, че няма какво да добави към вече казаното в обясненията. В този смисъл, е спазена и тази част от реда на провеждане на дисциплинарното производство. Съдът счита, че не притежава никакво правно значение, направеното отбелязване с резолюция от ответника върху обясненията, че същите се приемат. Дори да не е налице такава резолюция, ако обясненията са дадени във връзка с предоставена възможност от органа и ако в обобщената справка или пък направо в заповедта, същите са обсъдени, то това е достатъчно, за да се счете, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл. 206, ал.1 ЗМВР.

Следва да се отбележи, че предвид вида на дисциплинарното нарушение – превишаване правомощия на служителя и нарушение на правилата на ЗМВР и

етичния кодекс, представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.1 и т.4 ЗМВР, за което се предвижда наказание порицание, регламентирано в чл. 197, ал.1, т.3 ЗМВР, то съгласно чл. 208 ЗМВР, не е необходимо издаването на писмена заповед за започване на дисциплинарно производство. Цитираната разпоредба предвижда, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 - 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението. Въпреки това обаче, ответния орган е издал заповед, с която е възложил извършване на проучване във връзка с получена информация за наличие на дисциплинарни нарушения от служители при ответника, като е и назначил комисия, която да извърши проверката.

В крайна сметка, при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Дисциплинарното наказание „порицание“ за срок от шест месеца е наложено за допуснато от жалбоподателя превишаване правомощия на служителя, и по-конкретно за това, че на 08.08.2018 г., в 11,47 и 11,48 ч., е извършил справка в информационните масиви на МВР /АИС ИД-Н.ШИС/, до които има достъп поради специфичната му длъжностна характеристика, по молба на колега, като е проверил по три имена и ЕГН лицето Ц. Й., за задоволяване на неин частен интерес, а не в изпълнение на служебните му задължения. От проверката установил, че лицето е обект на „дискретно наблюдение“. Получената информация предоставил на колегата си А., която от своя страна я е предоставила на лицето Й., който е неин братовчед. С това си действие е нарушил разпоредите на чл. 11, ал.2 Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШИС на Р.Б. и на т.70 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Съдът намира, че така описаната в оспорената заповед фактическа обстановка е доказана по несъмнен начин, като същата се установява от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, и по-конкретно сведения от жалбоподателя и негови колеги, както и от приобщения журнал от АИС ИД-Н.ШИС, от който се установява, че действително С. е извършил справка в системата на 08.09.2018 г., в 11.47 ч. за лицето с ЕГН [ЕГН]. Настоящият съдебен състав намира за безспорно доказано, а и не е отречено и от жалбоподателя, че последният е извършил автоматична справка в информационните масиви на МВР /АИС ИД-Н.ШИС/ за лицето Ц. Й., по предоставени от Е. А. три имена и ЕГН на лицето, от която е установил, че Й. е обект на „дискретно наблюдение“. Безспорно е, че справка в информационните масиви на МВР /АИС ИД-Н.ШИС/ е извършена по молба на колега на жалбоподателя, Е. А., която към 08.09.2018 г. е ползвала платен годишен отпуск. Не е спорно и, че лицето, обект на справка е братовчед на А., както и че получената от справка информация, е предоставена на А.. Всички тези обстоятелства се доказват по безспорен начин от събраните в хода на проверката от комисията, както и от проверката, извършена от дирекция Инспекторат към МВР, доказателства, в това число не се отричат и от жалбоподателя, който в обяснения по преписката признава, че е извършил справка и изяснява причините за това.

Защитната теза на жалбоподателя е, че не е запознат с разпоредбите на Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШИС на Р.Б., поради което извършеното от него не може да му се вмени в нарушение. Съдът не споделя това твърдение на жалбоподателя. Действително от доказателства по делото се установява, че той не е запознат с разпоредбите на Наредба № 8121з-465/26.08.2014 г. за организация и функциониране на НШИС на Р.Б. Действително, за да бъде квалифицирано едно деяние като нарушение, най-малко следва служителят да е запознат по надлежния ред с подзаконовите правила, които е нарушил. Такива доказателства не се представиха. Ответникът посочи, че в кадровото досие на жалбоподателя не се намират такива доказателства за запознаване. Въпреки това обаче, от една страна като е цитирана и нормата на т.70 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, с който жалбоподателя безспорно е запознат. От друга страна, същността на държавната служба е такава, че при изпълнението ѝ, служителите следва да задоволят държавния интерес, за който работят. Действията, които извършват по време на работа и масивите от информация, които ползват, следва да са единствено и само за задоволяване на държавния интерес и за осъществяване на законово регламентирани функции. По специфичната си длъжностна характеристика за изпълнение на основните по длъжностна характеристика функции, С. има оторизиран достъп до АИС ИД-Н.ШИС, но този достъп той следва да осъществява за изпълнение на законосъобразни специфични цели. Няма спор по делото, че жалбоподателят е знаел, че извършването на справка се иска от колегата му А. за задоволяване на неин личен интерес, свързан с неин роднина, а не служебен такъв. Т.е., извършвайки справка и предоставяйки информацията от справка, С. е бил наясно, че действа в частен, а не служебен интерес. Това се установява от дадените от него сведения, в които посочва, че лицето, за което е поискана справка е братовчед на служителката, както и че тя била силно притеснена, когато говорила с него по телефона. Извършвайки справка, не в изпълнение на законови правомощия и предоставяйки на свой колега за задоволяване на негов частен интерес, жалбоподателят е превишил правомощията си, което само по себе си представлява нарушение на ЗМВР.

Неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавния служител в МВР, е въздигнато като нарушение, подлежащо на санкциониране, предвидено в чл. 194, ал.2, т.4 ЗМВР. За това нарушение е предвидено конкретно наказание, като не е направено разграничение по отношение на различни нарушения на Етичния кодекс. Нарушението на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР е вид нарушение на служебната дисциплина, за което е предвидено наказание „порицание“. Т.е., за АНО не съществува възможност за преценка, при констатиране на такова нарушение, какъв по вид наказание да наложи. Т.е., наложеното дисциплинарно наказание е съответно на предвиденото в чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, като същото е определено в минимално установения от закона размер, за срок от шест месеца. Предвид изложеното относно нормативната определеност на вида на наказанието, не се налага органа да мотивира определения вид наказание. Тъй като срока, за който е наложено наказанието е определен в минималния размер, то също не се налага мотивирането му.

Предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на обжалваната заповед АНО е спазил процесуалния ред за нейното издаване, същата не противоречи на материалния закон, като нарушението е безспорно доказано,

поради което не са налице основанията на чл. 146 АПК за нейната отмяна.

По разноските:

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, като предвид изхода на делото, такива му се дължат. При определяне на размера му, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от П. И. С., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. срещу Заповед № 513з-5583/29.07.2019 г. на директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, за нарушение на чл. 194, ал.2, т.1, пр.1 и т.4 ЗМВР.

ОСЪЖДА П. И. С., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична дирекция на вътрешните работи, към МВР сумата от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 211, изр.последно ЗМВР/.

СЪДИЯ: